

fremkom med forleden ved Lovforslagets Fremsættelse med Hensyn til de Planer, Ministeren har i Retning af Ombytning af de gifte blandt det Mandskab, der nu ligger inde, med andet Mandskab. Vi finder det rimeligt, at man har draget denne Grænse, idet det, naar alt overvejes nøje, sikkert maa siges, at det samfundsmæssigt set har størst Betydning, at det netop er de gifte, der hjemsendes, selv om jeg selvfølgelig skal give det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) Ret i, at der ogsaa kan være ugifte, der kan være saaledes stillede, at det kan være af stor Betydning for dem at kunne blive hjemsendt. Det ærede Medlem fra Assens udtalte, at det for adskillige gifte baade blandt Landarbejdere og Haandværkere kunde være uheldigt at blive sendt hjem nu paa en Tid, hvor de ikke kunde faa Arbejde, men jeg forstaar den højtærede Forsvarsminister saaledes, at saadanne gifte Folk, som helst vilde blive liggende inde ved Sikringsstyrken, kunde faa Lov til at blive liggende inde, og at der derved kunde aabnes Mulighed for, at en Del af de ugifte, for hvem det i høj Grad var magtpaaliggende at blive hjemsendt, kunde blive hjemsendt. Det Mandskab, som indkaldes til Erstatning for de hjemsendte, er altsaa de ældre Aargange, hvoriblandt der, som det ærede Medlem fra Assens gjorde opmærksom paa, ogsaa vil findes adskillige gifte Folk. Men her er der dog den store Fordeel for dem, der indkaldes, at de ved, at de kun skal blive liggende inde højst 2 Maaneder. Det letter Stillingen i overordentlig høj Grad for dem, og Indkaldelsen sker desuden paa en Tid, hvor for adskilliges Vedkommende Arbejdet ikke lægger saa stort Beslag paa dem som ellers.

Den tidligere Indkaldelse af Rekrutterne vil naturligvis blive generende for adskillige. For Folk, der er under Uddannelse, navnlig for Folk, der er paa vore Højskoler, vilde det blive i høj Grad generende, hvis der ikke var stillet i Udsigt af den højtærede Forsvarsminister, at man ved velbegrundet Ansøgning kunde opnaa, selvfølgelig indenfor et rimeligt Omfang, at faa sin Indkaldelse udsat til en senere Tid. Jeg tænker, at omtrent en Fjerdedel af dem, der nu er paa Højskole, bliver indkaldt til den tidligere Rekrutuddannelse, og det er derfor af den største Betydning for dem, at de kan faa deres Indkaldelse udsat, og selvfølgelig ogsaa af den største Betydning for Højskolerne, som i Forvejen er ret stærkt ramte af de ekstraordinære Forhold. Jeg vil i denne

Forbindelse henstille til den højtærede Forsvarsminister, om Afgørelserne af disse Ansøgninger om Udsættelse maatte kunne blive truffet saa hurtigt som muligt. Jeg tror, det vilde være af den største Betydning, navnlig for Højskoleelever, om de kunde faa deres Sag afgjort inden Juleferien. Jeg haaber jo, at den Udvalgsbehandling, som vil finde Sted, og som ogsaa jeg finder det rimeligt at underkaste Lovforslaget, ikke skal være ret længe, for at Afgørelserne med Hensyn til disse Udsættelser af Indkaldelsen kan blive truffet hurtigst muligt.

Til Slutning vil ogsaa jeg støtte den Henstilling, som blev gjort af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vedrørende Store Bælts Eskadren. Ogsaa jeg tror, at Folkene der har lidt nogen Uret, men det er vel de vanskelige Forhold, som gør det. Det er vel nok den vanskeligste Post, som er betroet de Folk der nede. Jeg vil dog henstille, om det ikke kunde lade sig gøre efterhaanden at ombytte Skibene i Store Bælts Eskadren med andre, saaledes at der kunde bydes Folkene i Store Bælt lidt bedre Kaar, end de nu længe har haft.

Med disse Ord skal ogsaa jeg, ligesom de foregaaende Talere, anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Udvalgsbehandling.

Hammerich: Ligesom de andre Talere, der har haft Ordet, kan jeg anbefale dette Lovforslag til velvillig og for saa vidt ogsaa hurtig Behandling, som jeg kan se Betydningen af, at det hurtig føres igennem. I øvrigt er jeg enig i det fra alle Sider udtalte Ønske om, at Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg.

Jeg gaar ud fra, at det, der ligger bag ved hele Lovforslaget, er, at vort Krigsberedskab ikke ved de Foranstaltninger, her er Tale om, mindskes, man kunde endda tænke sig, at det ved en saadan Lov snarere blev styrket, idet der ikke er Tvivl om, at det, at Rekrutterne fra næste Aar bliver uddannet tidligere, i alle Tilfælde vil forøge den Styrke, vi ved Mobilisering raader over — det betyder dog mindre —, men det aabner tillige Vej for Ministeriet til at faa et forøget Befalingsmandskab til Erstatning for nogle af de Befalingsmænd, der nu er inde, som ogsaa faar Adgang til at blive sendt hjem, og det vil føre til, at vi under Mobilisering ogsaa vil raade over et større Antal Befalingsmænd. Jeg haaber imidlertid bestemt, at Følgen ikke vil blive, at de Befalingsmænd, man